

[Axel Dam.]

skabslov skal enhver af Ægtefællerne jo være vidende om, hvilke Forsørgerpligter den anden Part fører med sig ind i Ægteskabet. Her kan der da ikke ud fra nogen Betragtning være noget at beklage sig over. Derimod er det unægtelig haardt, naar en Enke med legitime Børn først efter Mandens Død erfarer, at der er Medarvinger, hvis Eksistens hun ikke har anet, da de er avlet ved Ægteskabsbrud og i Tavshed. At en Kvinde, der indlader sig med en Mand, som hun ved er gift, og altsaa gør sig medskyldig i hans Ægteskabsbrud, ikke for sit personlige Vedkommende bør have Krav paa pekuniær Støtte fra det Hjem; hun har krænket, synes mig klart, men Vanskeligheden ligger i, at der for det stakkels Horebarns Vedkommende ikke er nogen anden at gøre Faderpligten gældende over for end den, der har besvangret hende, og Barnets Ret bør jo efter Lovens Princip, som jeg billiger, gaa forud for alle andre Hensyn.

Ogsaa Spørgsmaalet om de saakaldte Andelsbørn er et meget vanskeligt Spørgsmaal, især da disse Tilfælde er meget talrige, fordi de skyldes de letsindigste og mest ansvarløse af alle Forbindelser, saaledes karakteriserer jeg dem, fordi man ikke her som under de saakaldte Samvittighedsægteskaber føler et personligt Ansvar for de mulige Følger af Forbindelsen.

I det hele taget kan de foreslaaede Lovbestemmelser trods deres gode Hensigt i særlige Undtagelsestilfælde have saa mange mere eller mindre uforudsete Sidevirkninger, hvad ogsaa tidligere Ordførere har anført tænkte Eksempler paa, saaledes det ærede Medlem Hr. Pürschel og det ærede Medlem Fru Elna Munch, at en omhyggelig Udvalgsbehandling sikkert er paakrævet. At der i visse Tilfælde kan blive Brug for en skønmæssig Dispensation fra nogle af Lovens Bestemmelser, f. Eks. Bestemmelsen om Ophævelse af Hemmeligholdelsespligten, tør jeg ikke benægte, skønt jeg maa anse det for en Mangel ved en Lov, at ikke alle Muligheder har kunnet gennemtænkes saa grundigt, at Loven kan indeholde klare Bestemmelser ogsaa om Undtagelsestilfældene.

Udvalgsbehandlingen faar vi jo ingen Indfyldelse paa, og jeg maa derfor nøjes med at udtale vor Tilslutning til det Princip, som Lovforslaget er bygget paa, nemlig en Skærpelse af Faderens Ansvar og Forpligtelser over for de Børn, han sætter i Verden. Jeg kan ikke dele den Opfattelse, at en saadan Skærpelse af Ansvar skulde skade

Ægteskabet som Institution, da Ægteskabets Samfundsbetydning netop hviler paa det stærke Baand mellem Forældre og Børn, der gør Hjemmet til den bedste Opdragelsesanstalt. Naar Manden ikke gennem løse Forpligtelser kan vælte det væsentlige af sine Faderforpligtelser fra sig, synes det mig for Mandens Vedkommende at være et stærkt Motiv til kun at avle Børn med den Kvinde, han ønsker at leve sammen med og gøre til Moder for sine Børn.

Der er, som det ogsaa er nævnt af det ærede Medlem Hr. Pürschel, andre Lovbestemmelser i andre Love, som er mere truende for Ægteskabet. Jeg kender et Eksempel paa, at et gift Par maatte true med at søge lovformelig Skilsmisse pro forma for at kunne bevare hver sin Forretning i Fred for Skattemyndighederne.

Trods alle de Betænkeligheder, som kan rejses og er blevet rejst angaaende Lovens Sidevirkninger i visse Undtagelsestilfælde, maa jeg dog slutte, som jeg begyndte, med at anbefale Lovforslaget som et Krav om Skærpelse af et Ansvar, som i høj Grad trænger til at skærpes.

Munch-Petersen: Det er jo ikke Meningen, at vi ved første Behandling skal drøfte Enkeltheder i Lovforslaget, og jeg kan derfor indskrænke mig til ganske kort at redegøre for vort Partis principielle Stilling. Vort Parti kan principielt tilslutte sig Hovedtankerne i disse Lovforslag, idet vort principielle Standpunkt er, at der skal være fuld Ligeret for Børn født i Ægteskab og Børn født uden for Ægteskab; vi kan ikke med det ærede Medlem Hr. Pürschel tage noget Hensyn til Godsejerfrøkenen eller Greven.

Nu er det ganske vist blevet fremhævet, at selv om man gennemfører nok saa mange Ændringer i Lovgivningen, vil det være vanskeligt om ikke umuligt at gennemføre fuld Ligeberettigelse for de to Kategorier af Børn under de bestaaende Forhold, og det er der naturligvis en Del om. Det, der kan ske, kan kun blive et Skridt i den rigtige Retning. Men man kan hjælpe paa det paa forskellig Maade. Naar f. Eks. det ærede Medlem Hr. Pürschel taler om, at det gale ved det er, at de Børn, der er født uden for Ægteskab, altid vil faa en daarligere Stilling, og naar man vil opnaa, at der fødes saa faa Børn som muligt uden for Ægteskab, kunde man f. Eks. gennemføre det Lovforslag, vi har forelagt, om seksuel Oplysning og om Oplysning angaaende Brugen af forebyggende Midler; endvidere kunde man tillade